

De Binnenste Buiten

Post

Een maandelijkse uitgave van de Vereniging voor Plaatselijk Belang Buitenpost

2e jaargang, nr. 9 - augustus 2001

In dit nummer:

Terugblik op de feestweek

Nieuwe programma's van:
- cursuswerk it Koartling
- Maskelyn
- het Behouden Huis
- Plattelandsvrouwen

Zeg't maar: hondenpoep

foto: redactie/Harrie Slagter

Terug van vakantie

Vakantie is voor veel mensen een periode van niets te hoeven. Eerlijk gezegd vonden wij het als redactie ook best lekker een maand lang geen dorpskrant aan ons hoofd te hebben. Eerst met frisse tegenzin maar gelukkig niet lang, dus de kopijbus geopend. Zoals u in de inhoudskolom kunt zien vonden wij verschillende programma's van anderen die ook de startknop voor het nieuwe seizoen hadden gevonden.

Al enige tijd lopen wij als redactie rond met het idee om eenmaal per jaar een themanummer te maken over de start van een nieuw seizoen in het sociale en culturele leven van Buitenpost. September is voor veel organisaties en verenigingen het begin van een nieuwe 'jaargang'. Voor ons dus ook het moment om een presentatie te geven van wat er in een komend jaar te doen is. Zouden wij in die opzet willen slagen dan zouden de plannen daarvoor al in januari aangevat moeten worden. En om echt representatief te zijn voor wat er allemaal gebeurt in dit dorp zou de aanvoer van kopij veel breder moeten zijn. Het is voor ons een ondoenlijke taak om alle informatie persoonlijk te verzamelen.

Verenigingen, organisaties, en eigenlijk een ieder die actief is' leg de schakel met 'de Binnenste Buiten'. Allereerst door ons mee te laten genieten van uw club- en verenigingsbladen. In tweede instantie door regelmatig de kopijbus te laten kleppen met info over wat u van plan bent. Dan is het aan ons om Buitenpost goed op de hoogte te brengen.

de redactie

Past u in dit plaatje?

De demonstratie op het Nijensteinplein door de Brandweer van Buitenpost op vrijdagavond 29 juni gaf veel toeschouwers een blik op de vele andere taken van de brandweer naast het 'gewone' branden blussen; bijvoorbeeld de bevrijding van een bekneld persoon uit een beschadigde auto. De laatste jaren is de personeelssterkte in Buitenpost wat teruggelopen. Nieuwe helpende handen worden er dus gezocht. Op pagina 5 kunt u meer lezen over wat er komt kijken bij het werk van een brandweer-man of vrouw.

Wie neemt de pen/het toetsenbord over?

Op zoek naar leuk vrijwilligerswerk? In een gezellige sfeer het laatste nieuws uit Buitenpost door-nemen? Verhalen schrijven over interessante mensen, organisaties en ondernemingen uit ons dorp? Met het hele team gaan voor de deadline en apetrots zijn dat die ondanks alles toch weer gehaald is? Wie deze vragen met 'ja' heeft beantwoord moet zeker even doorlezen. De redactie van De Binnenste Buiten kan namelijk wel wat versterking gebruiken!

'Van Buitenposters, voor Buitenposters, door Buitenposters'. Dat is het motto dat Plaatselijk Belang Buitenpost voor ogen staat bij onze dorpskrant. Dat betekent dat iedere Buitenposter een bijdrage mag leveren aan De Binnenste Buitenpost. Al deze verhalen, tips en opmerkingen maken echter nog geen krant. Dat is de taak van de redactie. Aan de ene kant is de redactie dus centraal verzamelpunt van kopij en foto's. Aan de andere kant schrijven de redacteuren zelf ook verhalen, niet zelden naar aanleiding van een tip van een dorpsgenoot.

Na het afscheid van Petra Plantenga in juni bestaat de redactie nu nog uit drie personen: Johan Kooistra, Froucke van der Lijn en Wies Kooistra. Dat is te weinig; een griep-

epidemie zien we bijvoorbeeld met angst en beven tegemoet.

Wat doet de redactie

Als redactie vergaderen wij twee keer per maand in It Koartling. Die avonden nemen we de binnengekomen kopij door en bespreken we mogelijke onderwerpen voor het aankomende nummer. Twee dagen voordat de krant naar de drukker gaat, controleren we de opgemaakte pagina's. Ook dit neemt een aantal uren in beslag. Wat de overige werkzaamheden betreft - redigeren, overtypen of zelf artikelen schrijven: de ene keer heb je het er drukker mee dan de andere keer. Maar ook voor het redactiewerk geldt: 'vele handen maken licht werk'.

Profiel

Als redactie van vrijwilligers stellen wij geen strenge eisen aan onze nieuwe collega ('s). Het belangrijkste vinden wij dat we op een prettige manier samen een goede dorpskrant kunnen maken. Herken je je in onderstaand profiel, dan pas je vast in het team.

* Je houdt van schrijven - maar je vindt het ook leuk om andermans schrijfwerk te lezen.

* Je bent best bereid een bijdrage te leveren in een goed leefklimaat in Buitenpost.

* Je bent nieuwsgierig - maar je bent geen roddelaar

* Je bent positief-kritisch ingesteld - afkraken is niet jouw stijl, maar je slikt ook niet alles voor zoete koek

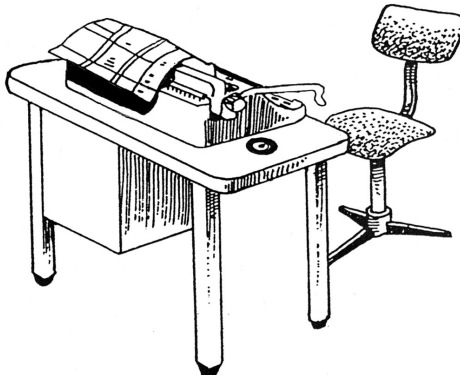
* Leeftijd is onbelangrijk, evenals sekse of andere niet ter zake doende eigenschappen. Alleen enthousiasme telt!

Wel interesse, maar weinig tijd?

Ben je wel geïnteresseerd, maar ben je bang dat je geen tijd hebt om bijvoorbeeld stukken te schrijven? Reageer dan toch! Zelfs al zou je alleen maar bij de redactievergadering aanwezig kunnen zijn, dan lever je al een bijdrage. Hoe meer mensen tijdens de redactievergadering discussiëren over de inhoud van de krant, hoe beter dat is. Andersom geldt trouwens ook. Hoeft al dat vergaderen van jou niet, maar wil je de redactie wel helpen bij het schrijven van stukken? Ook dan ben je van harte welkom.

Meer informatie

Wil je meer weten, of wil je je aanmelden voor onze redactie? Neem dan vrijblijvend contact met ons op. Bijvoorbeeld door ons te mailen op ons e-mail adres: bipupost@dolfijn.nl; maar je mag ook je naam en telefoonnummer doorgeven via de kopijbus bij De Boekelier. Je hoort dan snel van ons.

Al gelezen

- Komend jaar vindt omstreeks Pasen opnieuw een Lauwersbeurs in Buitenpost plaats. Het groots opgezette zakenevenement zou in april van dit jaar voor de derde maal plaatsvinden maar werd afgelast in verband met de MKZ-crisis. In juni werd al bekend dat de Gemeente Achtkarspelen een renteloze lening van maximaal f 190.000,- aan de Stichting Evenementen Buitenpost, de organisator, zou verstrekken. Hiermee was er weer toekomst voor de beurs. De hoop is dat de volgende editie zelfs nog in grootte zal groeien.

- De landelijke corporatie voor seniorenhuisvesting Woonzorg Nederland heeft alle bezittingen van de Stichting Herbranda overgenomen. Herbranda had een dienstencentrum en 24 aanleunwoningen in haar bezit en was op zoek naar een professionele overnamepartij die haar verouderde bezit zou kunnen vernieuwen.

- Wietse Hamstra uit Buitenpost is begin juni Nederlands jeugdkampioen wielrennen geworden bij de oudste categorie. Oplettende passanten hebben enige tijd een triomfantelijk dubbel fietswiel kunnen waarnemen aan de vlaggestok van zijn ouderlijke woning aan de Julianalaan.

- Het gemeentehuis is óók op zaterdag 2 februari 2002, de trouwdatum van kroonprins Willem-Alexander en Maxima Zorreguieta, voor huwelijkse voltrekkingen geopend. De kosten voor het trouwen op deze bijzondere dag bedragen f 831,-. Het is de verwachting van de gemeente dat veel trouwstelletjes interesse zullen hebben voor deze mogelijkheid.

- In de eerste drie maanden van dit jaar is het inwonertal in ons dorp met acht personen gedaald tot 5608. Met name het gebrek aan werkgelegenheid in onze regio is de oorzaak van een vertrekoverschot.

COLOFON

2e jaargang nr. 9
Augustus 2001

De Binnenste Buiten is een uitgave van de Vereniging voor Plaatselijk Belang Buitenpost. PBB is verantwoordelijk voor de inhoud van deze krant en is dienaangaande aan te spreken als bestuur en als rechtspersoon.

Oplage: 2500 exemplaren

Kopij: Postbus 30,
9285 ZV Buitenpost
of kopijbus in 'De Boekelier'
E-mail: bibupost@dolfijn.nl

Kopij graag getypt of op diskette aanleveren, en niet langer dan 150 woorden. De redactie kan geen garantie geven dat kopij wordt geplaatst. Zij behoudt zich het recht voor ingezonden stukken redactioneel te wijzigen of niet te plaatsen. Anonieme stukken worden niet geplaatst.

Inlichtingen over advertenties:
R. v.d. Heide
Voorzoom 58
9285 MR Buitenpost
Tel. 0511 - 543197

Vragen en klachten over de bezorging:
J. Kronenburg, tel. 0511 - 542024

Extra exemplaren zijn af te halen in De Boekelier, It Koartling en de bibliotheek.

Druk: Drukkerij Banda Kollum BV
tel. 0511 - 451341
Zet- of drukfouten voorbehouden

Kopij voor het volgende nummer inleveren voor 10 september 2001. De volgende editie verschijnt in week 39.

Maar liefst 200 ballonnen gingen tijdens de opening bij het Jeltingahuis de lucht in. De leden van de feestweekcommissie waren voor deze gelegenheid in historische kledij gestoken.

Tijdens de Kinderspelen lekker uitleven met kleurkrijten.

Feestweekcommissie bedankt !!

Halverwege 2000 nam Plaatselijk Belang het initiatief of samen met de buurtverenigingen, de BUVO en de overgebleven leden van de feestweekcommissie na te gaan op welke wijze de feestweek weer nieuw leven ingeblazen kon worden. De situatie op dat moment was zo dat er nog maar enkele leden van de commissie over waren waardoor een goed en attractief programma niet meer te organiseren was. In feite kwam de vraagstelling neer op "willen we met elkaar wel of geen feestweek". Welnu, het resultaat van die bespreking hebben we allemaal kunnen zien. De nieuwe feestweekcommissie heeft een programma weten te realiseren wat klonk als een klok. Een jaar lang is men vol enthousiasme bezig geweest een voor "elk wat wils" programma op te zetten en gezien de vele positieve reacties is men daar ten volle in geslaagd. Meer mooi verlichte straten, meer aanmeldingen voor tuinen, een seniorenavond (bomvol), bungeejumping (boven verwachting), oldtimers, tractoren, enz. Ook de jeugdactiviteiten waren zeer succesvol. De commissie rekende op ongeveer 60 kinderen, het werden er maar liefst 150. Dries van der Meulen vertelde mij dat hij in het begin een beetje sceptisch was over het welslagen van de feestweek maar dat hij gaandeweg steeds enthousiaster werd door de geweldige inzet van de commissieleden. Hij voelde zich er jonger door. De heer Idema heeft het geheel een jaar lang nog als voorzitter gecoördineerd. Het was een goede zaak dat hij dit deed omdat ervaring altijd meegenomen moet worden. Helaas stopt hij er na dit jaar mee. Leden van de feestweekcommissie en allen die meegeholpen hebben namens allen die van jullie activiteiten hebben genoten: nogmaals bedankt!; en op naar 2002. Gezien de opbrengst van de collecte hebben ook de dorpsgenoten zich niet onbetuigd gelaten. Hopelijk komen er volgend jaar nog meer verlichte straten en mooie tuinen bij zodat een bezoek aan Buitenpost vanuit de verre omtrek de moeite waard is. Van nu af aan is het: **Glasnost in Buitenpost.**

Jolle Kronenburg, voorzitter PBB

**Wilt u uw mening ook kwijt over onze feestweek.
Vul dan het formuliertje op pagina 9 in.
Wij horen het graag van u.**

De feestweekcommissie beseft zich terdege dat ze het in haar eentje niet had kunnen redden. Daarom wil ze vanaf deze plaats iedereen nogmaals bedanken die zich heeft ingespannen om de feestweek tot dit succes te maken.

Voor liefhebbers van voertuigen was er deze feestweek genoeg te beleven: motoren, oldtimers, Amerikaanse auto's en tractoren. Op de foto de winnaars van het onderdeel 'Amerikaanse auto's'.

De schminkster draaide dinsdag tijdens de Kinderspelen overuren. Onze jongste inwoners stonden letterlijk te dringen om ook zo'n mooi versierde toet te krijgen.

Bang voor hoogtes? 52 Bezoekers trokken hun portemonnee om te laten zien dat ze geen hoogtevrees hadden. Naar schatting tussen de vier- en vijfduizend mensen bezochten zaterdags de festiviteiten op het industrieterrein.

30 kilometer: de nieuwe snelheid in ons dorp

Vanaf begin juli is er in Buitenpost sprake van een grondige wijziging van de verkeerssituatie. Afgezien van de Voorstraat is de rest van het dorp binnen de bebouwde kom veranderd in een 30-kilometer zone. Een nieuwe situatie met nogal wat gemengde reacties binnen ons dorp. Aanleiding voor ons om een gesprek hierover te beginnen met de gemeente Achtkarspelen. Eén van de meest bij het plan betrokken ambtenaren, beliedsmeiwurker ferkear en ferfier Wieger Vellinga, gaf ons toelichting.

"Eigenlijk is de situatie in Buitenpost een uitvloeisel van landelijk beleid. Een tiental jaren terug heeft de landelijke overheid plannen gemaakt om het aantal verkeersslachtoffers in 2000 met 25% terug te brengen. In 1997 verbonden het Rijk, de Provincie en de Gemeente zich aan een maatregelenpakket onder de naam 'duurzaam veilig'. De uitbreiding van de 30-kilometer zones door de gemeentes is een onderdeel daarvan. Hoewel de door de gemeente daarvoor aangevraagde subsidie ondertussen tot minder dan een kwart is teruggebracht staat de gemeente nog steeds achter de doelen in dat pakket." Vellinga vertelt verder: "Vanzelfsprekend is de gemeente zich best bewust van de ingewikkelde realiteit. De verantwoordelijkheid van de individuele verkeersdeelnemer blijft de basis voor veilig verkeer. Dat de invoering van de nieuwe maatregel onder de inwoners van de diverse dorpen niet zonder morren zal plaatsvinden is iets wat wij ons wel degelijk beseffen".

De aanpak is mede gebaseerd

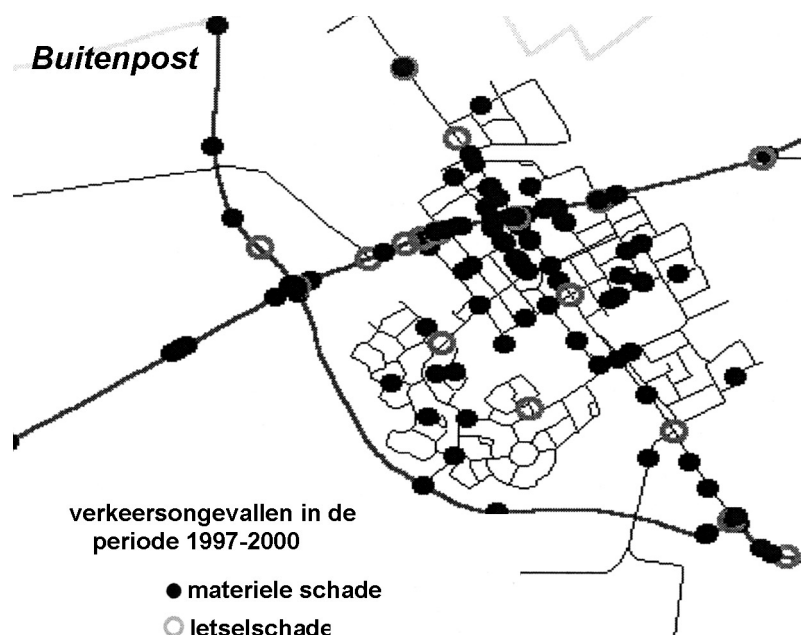
op wetenschappelijk onderzoek. Uit rapporten van verschillende onderzoeksinstanties blijkt dat de 30 kilometer-snelheid de waarneming in het verkeer van de automobilist duidelijk verbeterd. Men heeft meer tijd om te reageren en de doorstroming wordt niet wezenlijk minder. De gemiddelde snelheid zal niet eens echt er onder lijden want bijvoorbeeld tijdverlies door remmen in de bochten en onnodig corrigeren en accelereren wordt bespaard. In de woorden van de gemeente-ambtenaar is de weerstand er ook één van psychologische aard.

Bij de realisatie van de nieuwe plannen is er duidelijk gekozen voor een 'rigoreuze aanpak'. De praktische uitvoering van de nodige verkeersremmende maatregelen zal over een periode van verscheidene jaren plaatsvinden. Vaak in combinatie met het groot onderhoud van de wegen en de riolering. Maar met de plaatsing van de 30-kilometerzone borden en de verwijdering van voorrangsborden (alle kruisingen in de zone zijn nu gelijkwaardig) kan de weggebruiker nu al vast wennen aan de nieuwe situatie.

"De bewoners van Buitenpost mogen zich overigens best realiseren dat er aan de plannen zoals ze nu op tafel liggen nog wel te sleutelen valt. Hoewel het streven van de gemeente zeker duidelijk is, is overleg en inspraak de volgende stap in het traject" geeft Vellinga aan. Zo staat er overleg met de buurten en PBB gepland. Er is al op 15 augustus een informatieavond geweest over de reconstructie van de Bernhardlaan waarin de verkeerssituatie vanzelfsprekend één van de onder-

delen was. Met goede argumenten en het meedenken over de invulling van de feitelijke uitvoering van de verkeersremmers kan de burger nog een behoorlijk stempel op de gang van zaken drukken. Over 2 jaar zal er geëvalueerd worden en nagedacht worden over het verdere verloop. Overigens zijn sterk verkeersremmende maatregelen (verkeersdrempels als springplanken) al weer een poosje uit de mode bij de overheid, er is een trend naar 'attentieverhogers' en vloeiende verkeersheuvels die de mogelijke irritatie bij de gemotoriseerde gebruiker in de perken moet houden. De illusie dat de echte kwaadwillige in de 30-kilometer zone wordt gestopt heeft de gemeente niet. Daar is bijna niets op te bedenken en blijft een kwestie van samenwerking tussen buurten en de politie.

Kritiek valt er genoeg te vinden

onder Buitenposters. Met het argument "dat er hier bijna geen ongelukken voorkomen" rekent Vellinga af met het hieronder staande kaartje. Het is een overzicht van alle ongelukken met letselschade in Buitenpost in de periode 1997-2000. Er moet bij bedacht worden dat meer dan de helft van de incidenten niet eens bij de overheid bekend wordt. Gelukkig zijn er ook genoeg mensen die wel achter de plannen staan. Met name de meer kwetsbare deelnemer in het verkeer (kinderen en ouderen) hebben er immers baat bij. En... ook het leefklimaat in Buitenpost kan wel varen bij een minder sterke invloed van het verkeer. "Heeft u overigens wat te vragen of te melden neemt u gerust contact op met het gemeentehuis", besluit Wieger Vellinga.

BUITENPOSTERS

Leffert van der Meer: met hart en ziel brandweerman

Toen ik in '75 bij de brandweer kwam hadden we vaak te maken met boerderijbranden en uitslaande branden. Het was dan pompen of verzuipen. Naar binnen gaan kon niet meer. We moesten altijd van buitenaf blussen. De branden waren toen veel groter; tegenwoordig zijn ze veel complexer. Gebouwen en woningen zijn geïsoleerd en dan is er altijd gevaar voor explosies zodra je een deur openzet. Onze kleding en materieel zijn sterk verbeterd. We beschikken over goede ademluchtapparaten en we gaan een brandend pand binnen met daarop afgestemde kleding. Vanaf ons speciale 'haakarmvoertuig' kunnen we een kilometerlange slang uitrollen om bij water te komen. In de auto zit 1.200 liter water, genoeg om er tien minuten onder hoge druk mee te spuiten.

Ieder zijn taak

De brandweer is een gestructureerde organisatie en er wordt, net als in het leger, op bevel gehoorzaamd. Als er uitgerukt wordt, heeft ieder zijn nummer en daaraan is zijn taak gekoppeld: hij weet precies wat hij moet doen. De ploeg uit Buitenpost bestaat uit dertien man. De blusploeg bestaat uit zes man: een aanvalsploeg, een waterploeg en een chauffeur-pompbediende. Ook bij verkeersongevallen heeft ieder zijn eigen taak. Dat kan variëren van zorgen voor het slachtoffer, hem stabiliseren en geruststellen, de auto openbreken tot zorgen voor veiligheid of glas opruimen.

Vrijwilliger met verplichtingen

Je meldt je vrijwillig aan bij de brandweer, maar daarna houdt het op met de vrijwilligheid. Je verplicht je om allerlei cursussen te doen en heel veel trainingen te volgen. Ik ben een paar avonden per week voor de brandweer bezig. Een brandweerman of -vrouw oefent ongeveer 70 uur per jaar, voor een bevelvoerder is dit al gauw 120 tot 130 uur per jaar. Eén keer in de veertien dagen oefenen we, dan rukken we uit. Als je je vijand wilt bestrijden, moet je hem kennen! We gaan daarvoor bijvoorbeeld ruimtes met rook en vuur binnen en we leren omgaan met gasbranden. Verder leren we hoe explosies kunnen ontstaan en hoe je dan moet handelen. Door bijvoorbeeld een asbakje kan een hele kamer of woning binnen drie minuten in brand staan - in één keer is het 'boem!' en dan brandt alles.

Zware trainingen

Nog niet zolang geleden hadden we

een realiteitstraining op de Maasvlakte. We moesten in een container kruipen waar boven het plafond, vlak boven ons hoofd, een temperatuur heerste van 1100 graden. Dan komt de 'flash-over': de luiken springen er uit, er is een explosie en het vuur kruipt over onze helmen... dat soort trainingen dus. Tijdens een opleidingstraining heb ik mijn rug gebroken. Ik viel van een drie meter hoge zolder, doordat mijn voet in een touw vastraakte. Dat vergde een jaar revalidatie. De opleidingen van tegenwoordig zijn niet alleen gericht op technische vaardigheden met het materiaal en kennis van de ontwikkeling van brand in geïsoleerde ruimtes. Ze behandelen ook zaken als slachtofferhulp en hulp aan elkaar als iets heel moeilijk is geweest. Na tweeëneenhalf jaar ben je brandwacht, daarna kun je doorleren voor onderbrandmeester en dan brandmeester. Ik ben nu 26 jaar bij de brandweer en ik leer nog steeds. We doen dezelfde cursussen als de beroepsmensen: levensreddend handelen, met materiaal omgaan, de juiste maatregelen nemen op het juiste moment. Maar het echte werk blijft natuurlijk het mooiste...

Macho is geen must meer

Vroeger moest je macho wezen bij de brandweer. Je mocht niet laten merken dat je iets niet aan kon en je kreeg geen gelegenheid te

ning en ervaring. Daarom is het zo belangrijk dat je met hart en ziel brandweerman bent. In principe bepaal ik hoe we de zaken aanpakken. Maar onderweg hebben we al allerlei informatie gekregen. Zodra de pieper gaat en er een calamiteit wordt gemeld staan we in contact met het centrale meldpunt in Leeuwarden. Via de mobilfoon horen we wat er is gebeurd. Is het een uitslaande brand? Zitten er nog mensen in het pand? We gaan dan meteen aan ons plan werken. In het team maakt het niets uit wat voor maatschappelijke functie iemand heeft. Er is één bevelvoerder. Ik kan er op vertrouwen dat iedereen de bevelen blindelings opvolgt. Als er bijvoorbeeld twee man naar boven gaan in een brandend huis, moeten er twee onderaan de trap blijven staan. Iedereen moet mee terug! Ik ben nog nooit bang geweest en dat heeft te maken met het vertrouwen in de groep.

Verharden doe je nooit

Je hebt mooie klussen en je hebt rare klussen. Maar waar een ander eruit gaat, daar gaan wij erin - in een brandend huis, in het water, in een autowrak. Ik heb gelukkig nooit

Leffert van der Meer (49) is geboren en getogen in Buitenpost. Hij woont in de Haersma de Withstraat, later in de Molenstraat en tegenwoordig in de Gysbert Japiksstraat. Van der Meer kent het oude Buitenpost vanuit het verenigingsleven, toen de mensen nog tijd voor elkaar hadden, toen de bakker nog langs de deur kwam, toen je nog kringetjes stond te spuwen op de Bakkershoek en toen Buitenpost nog geen nieuwbouwwijken had.

Leffert van der Meer werkt als chef bij de Enitor en is sinds 1972 lid van de bedrijfsbrandweer. In 1975 trad hij eveneens toe tot het gemeentelijke brandweerkorps. Verder is hij voorzitter van de bedrijfsbrandweeren in Friesland.

Leffert van der Meer... al sinds 1975 brandweerman

foto: redactie/Harrie Slagter

dingen, maar ook de voorzieningen. Je wordt vies van een brand; je kleren stinken naar rook en zweet. Vroeger trok je die thuis bij de achterdeur uit, ook in de winter. Nu zijn er douches in de kazerne.

Saamhorigheidsgevoel

De laatste jaren zijn er veel vrouwen

weer. Mijn kleren liggen precies in de goede volgorde op de stoel - al 26 jaar. Een weekend of een vakantie eens helemaal niets is dan wel fijn. Maar als mijn zoon op de camping komt is het eerste wat ik hem vraag: "Is de pieper ook gegaan?"

"...Je moet een beetje gek wezen van de brandweer... al staan de hakken in de brand...rustig blijven!"

praten over verschrikkelijke ervaringen. Daar zijn wel mensen aan kapot gegaan. Ik ken het verhaal van een collega die zijn maat verloor tijdens een brand. Hij heeft er 15 jaar mee rondgelopen. Nu hoef je niet meer zo stoer te wezen. Je bent nu juist een kerel als je durft zeggen: "Ik even niet". Je mag ook emotioneel zijn. Bij akelige ongevallen praten we na. Het hele verhaal moet rond, niemand mag met vragen naar huis. Alles moet een plek krijgen. Soms is dat heel moeilijk. Je maakt vreselijke dingen mee, zoals brandstichting terwijl er iemand dood in huis ligt.

Vertrouwen in de groep

Elke inzet is weer anders; er is nooit iets gelijk. Dat betekent dat je altijd ter plekke de situatie moet inschatten. Welke beslissing moet je nemen? Dat is een belangrijk moment: je krijgt maar één kans. Je moet een stap vooruit denken. Dat vraagt discipline, inzicht, oefen-

hoeven afwegen of ik iemand naar binnen moest sturen om iemand te redden. Bij een ongeluk nemen we tijd om te overleggen. Vroeger deed je het op snelheid, nu gaat het erom iemand veilig uit een wrak te krijgen, hem op zijn gemak te stellen. We praten met het slachtoffer. Ook als hij bewusteloos is vertellen we wat we doen. Alleen als we iets ake-ligs moeten doen, zorgen we ervoor dat hij ons niet horen kan. De brandweer staat eigenlijk dicht bij de mensen dan de politie. De politie is er vooral voor om te zorgen dat de regels worden nageleefd, de brandweer moet situaties oplossen. Je bent altijd met het leed van een ander bezig. Ik leef er voor en ik ben er één mee. Verharden doe je nooit. Als ik mijn ogen dichtdoe, krijg ik de lucht in de neus van iets wat vreselijk was: kinderen die vastzitten in de auto en je hebt het goede materiaal niet om ze eruit te halen. Een verdrinking en je kunt niets doen. Als er wordt gemeld: er drijft een lijk in het kanaal, dan vraag ik: "Wie voelt zich sterk genoeg om het eruit te halen?"

Fikse brand fleurt op

Als er een tijd lang alleen maar verschrikkelijke ongelukken zijn geweest en er komt een brandmelding, dan fleuren wij op. Dan komt de opgebouwde spanning eruit. Je moet een beetje gek wezen van de brandweer. Maar natuurlijk staan de mensen voor wie je het doet, voorop. Je wordt met de jaren voorzigtiger. Je zorgt ervoor dat je altijd correct in de kleren zit, dat je de helm goed op hebt. Je eigen veiligheid en die van je mensen is één van de belangrijkste dingen. Er is veel verbeterd bij de brandweer. De kazernes, het materiaal, de oplei-

bij de brandweer gekomen; Surhuisterveen heeft bijvoorbeeld een brandweervrouw. De mannencultuur wordt hiermee doorbroken.

Zelf zijn we nu bezig met een wervingscampagne. Op een informatieavond maken we duidelijk wat er van iemand verwacht wordt. Daarna volgt de sollicitatieprocedure. Iemand moet in het dorp wonen en er liefst ook werken. Er zitten veel middenstanders in onze ploeg, timmermannen, een bakker, bloemist, gas- en waterfitters. Maar uiteindelijk zoekt de groep zelf zijn mensen uit. Het moet klikken. Als je niet goed met elkaar kunt opschieten, kun je geen brand blussen. We hebben een oude Studebaker brandweer uit 1932 gekocht. Daarvoor hebben we een stichting opgericht: Stichting Studebaker. Alle brandweertieten zijn er lid van en helpen mee aan de reparatie. Zelfs oud-brandweermannen zijn lid.

Gek van de brandweer

Je moet wel weten waar je aan begint, als je bij de vrijwillige brandweer gaat. Ik denk dat een beroeps niet zo gek is als een vrijwilliger. Het is een uit de hand gelopen hobby. Het geeft een enorme spanning. Je gezin moet helemaal achter je staan, anders kun je dit niet doen. Branden en ongelukken komen op de gekste tijden. Gemiddeld zijn er 30 uitrukken per jaar. Ik heb gelukkig een makkelijke werkgever. Hij vindt het goed dat ik overdag uitruk en 's avonds mijn werk inhaal. Mijn hele leven wordt er door bepaald. Na mijn 55e mag ik niet meer uitrukken. Daarom heb ik een instructeurscursus gevolgd, zodat ik dan nog instructie kan geven.

Ik ben dag en nacht beschikbaar voor mijn werk en voor de brand-

De vrijwillige brandweer van Buitenpost kan nog wel een paar enthousiaste vrijwilligers gebruiken. Mensen die niet bang zijn om de handen uit de mouwen te steken, smerig en moe te worden en er geen probleem mee hebben dat ze bij nacht en ontij opgeroepen kunnen worden voor een klus. Dat kan een brand betreffen, maar ook gaan om een auto- of waterongeval, een ongeval met gevaarlijke stoffen of andere hulpverlening.

Binnenkort wordt er een informatie-avond gehouden voor vrouwen en mannen die interesse hebben voor het werk van de brandweer. Ben jij iemand die in Buitenpost woont en eventueel er ook nog zijn werk heeft, en die uiteraard de brandweer wel ziet zitten, meld je dan aan. Wie weet ben jij degene die wij, en het dorp, nodig hebben.

Bijzondere eigenschappen hoef je niet te hebben. Een held hoef je beslist niet te zijn. Wel ben je een realist en hou je toch ook van een beetje avontuur. Je bent ook bereid te leren en te oefenen om je kennis op peil te houden (de studie voor brandwacht duurt ongeveer 2 jaar, oefenen doen we ongeveer 1x in de 2 weken; dit alles in de avonduren). Je ziet dat er veel tijd in gaat zitten, maar hiertegenover staat wel een financiële vergoeding. Wil je meer weten of een uitnodiging voor de informatie-avond? Bel dan met L.v.d. Meer, 0511 542786.

(advertentie)

studio creatief in de foto

Origineel kado?
Misschien hebben wij iets wat u zoekt!

- * voor bruiloft
- * jubilea
- * verjaardag enz.

Verder kunnen wij:

- * Uw oude foto's die beschadigd zijn herstellen
- * Een poster van een trouwpaar op het avondfeest afleveren, of van een jubilaris
- * Jaarkalender met uw favoriete foto's
- * Uw favoriete foto's verwerken in een wandklok

Nieuwsgierig? bel eens 0511-543405

Tip: tegen een kleine vergoeding kunt u de foto's in deze dorpskrant in elk gewenst formaat nabestellen

Favoriete foto's op kubus
U levert ons uw favoriete foto's aan, en wij maken voor u een fotokubus. Aan elke kubuszijde een foto. U kunt ze overal neerzetten en meerdere stapelen

Inspiratie

Een column voor creatieve Buitenposters. Een ruimte gevuld met korte verhalen, gedichten, tekeningen e.d. Bent u geïnspireerd stuur dan uw werk op naar de redactie.

Een verhaal rondom een oude rok door Matsje Pilot, de hoofdrolspeelster in de vorige 'Buitenposters'. Het was 1948. Ik maakte een rok ter herinnering aan het feit dat Koningin Wilhelmina de troon overdroeg aan haar dochter Juliana. Ik had in een damesblad gelezen, dat je een rok kon maken van allerlei kleine lapjes stof. Als ik het me goed herinner, moest het iets voorstellen van heel Nederland. Alle lapjes die ik maar kon vinden in mijn lappendoos werden opgezocht. Toen kon ik beginnen: lapjes van schorten, van jurken, van pyjama's, alles is erin verwerkt. Ik borduurde er twee jaartallen in: de periode van de regering van koningin Wilhelmina: 1898 -1948. Drie dagen lang was het feest; dat was op 4, 5, 6 september. Ik had de rok aan. De rok lag 25 jaar in de kast. Toen borduurde ik er 1973 op: Juliana was 25 jaar koningin. Mijn dochter Jelkje vroeg of ze de rok aan mocht op het dorpsfeest. Dat gebeurde, maar eerst borduurde ik er weer een jaartal op. Sindsdien is de rok 'feestrok' genoemd. Hij is niet alleen gedragen op hoogtijdagen van ons koningshuis, maar ook bij dorpsfeesten en ook dan kwam er weer een nieuw jaartal in, tot de rand vol was. Maar toen kwam

het jaar 1995: 50 jaar na de bevrijding. Ik wilde beslist de rok nog een keer dragen. Met grote letters 5-5-1995 erop geborduurd. Daarna moest hij dan maar niet meer gedragen worden. En dan ben je 5 jaar verder. Weer werd hij uit de kast gehaald: Simmer 2000! Nog wat informatie die ik uit het museum kreeg: In 1948 droegen 1500 vrouwen hun rok bij het défilé van het gouden regeringsjubileum van Wilhelmina. En toen koningin Juliana op 28 juli 1951 Alblasterdam bezocht, kreeg ze een rok aangeboden voor prinses Beatrix. Er zijn 15 rokken geëxposeerd geweest in het Rijksmuseum in Amsterdam.

'Maskelyn' laat wat zien!

Het is u zonder twijfel niet ontgaan dat er dit jaar een stichting in het leven geroepen die zich als doel gesteld heeft om het huidige cultuuraanbod in Buitenpost uit te bouwen. Na een aantal maanden van voorbereiding heeft deze stichting, met de naam 'Maskelyn', het voor elkaar gekregen om een programma met bijvoorbeeld cabaret, muziek en poppenspel, samen te stellen. Bij het maken van het programma is geprobeerd er voor een ieder, van jong tot oud, wat geschikts te vinden.

Het seizoen wordt zaterdag 29 september met een lach ingezet met cabaretgroep 'Sljocht' uit Franeker. De groep wordt begeleid door een combo en staat garant voor een avond met pittige humor waarbij het wel en wee van alledag centraal staat. De voorstelling begint om 20.00 uur in zalencentrum 'the Point' aan de Voorstraat. De prijs is f 15,-.

Wij hopen dat u ook nieuwsgierig bent naar de inhoud van de rest van het programma voor het seizoen 2001-2002. Een verkort programma-overzicht treft u daarom hieronder alvast aan. Een uitgebreider bewaarexemplaar zal begin september huis-aan-huis in het hele dorp worden verspreid.

De kaarten voor de voorverkoop kunt u kopen bij 'de Oriënt' (de stationsrestaurant) en bij DA-drogist 'Balsemien'. Tevens kunt u kaarten vanaf 1 uur voor de voorstelling bij de zaal aanschaffen. De prijs is dan f 2,50 hoger. Kaarten voor Poppentheater Punch op 17 oktober, de filmvoorstelling op 28 december en de speciale dag voor kinderen op 16 maart 2002 zijn alleen af te halen bij de zaal. Voor de Hete Winteravond op 26 januari zijn kaarten alleen in de voorverkoop te verkrijgen. Natuurlijk kunt u voor alle voorstellingen tegelijk 1 kaart kopen in de vorm van een passe-partout. Deze kaart is niet persoonsgebonden, dus kunt u een voorstelling niet bijwonen of wilt u iemand anders verrassen dan kunt u gewoon van deze kaart gebruik maken. De kosten van deze kaart is f 95,-. Een koopje dus.

We hopen dat het programma u zal aanspreken en dat u veel gezellige middagen en avonden in ons gezelschap zult beleven.

Bij dezen willen wij nog de sponsors en anderen die ons gesteund hebben, bedanken voor hun bereidwilligheid en enthousiasme om cultuur in Buitenpost meer plek te geven.

Programma seizoen 2001-2002 van Stichting Maskelyn

- Zaterdag 29 september: 20.00 uur in 'the Point'
Kabaret 'Sljocht'
- Woensdag 17 oktober: 14.00 uur in 'the Point'
Poppentheater 'Punch'
- Zaterdag 3 november: 20.30 uur in 'the Point'
Folkgroup 'Irish Stew'
- Zondag 16 december: 16.00 uur in 'de Kruidhof'
Zang door Ré 'm oly en Hilly Harms
- Vrijdag 28 december: 19.30 uur in 'the Point'
Filmvoorstelling
- Zaterdag 26 januari: 20.00 uur in 'the Point'
Hete winteravond met Salsaradiel
- Zondag 3 februari: 16.30 uur in de Nederlands Hervormde Kerk
Lemster Kozakkenkoor
- Zaterdag 16 maart: 13.00 uur in 'the Point'
Kindermiddag
- Zaterdag 30 maart: 20.00 uur in 'the Point'
Kabaretgroep 'Reade Raffels'

STICHTING
Maskelyn

Programma komend seizoen 'het Behouden Huis'

De werkgroep voor cultuur en educatie 'het Behouden Huis' presenteert voor het derde achtereenvolgende seizoen haar culturele programma. Wij proberen verschillende 'kunsten' op het Buitenposter podium te brengen: toneel, muziek, voordrachtskunst, beeldende kunst. Ons uitgangspunt is iets aan te bieden waar fijnproevers graag naar toe komen, originele programma's met professionele kunstenaars. Vooral op muzikaal gebied hopen wij kwaliteit aan te bieden. Het gezelschap Intermezzo op 4 november bijvoorbeeld brengt melodieën die gemakkelijk in het gehoor liggen op een zeer oorspronkelijke en muzikale manier - echt iets om van te genieten, ook als je nu niet meteen op de ernstige toer wilt.

Onze werkgroep werkt samen met de overkoepelende culturele organisatie voor Friesland: Keunstwurk in Leeuwarden. Van hieruit ontvangen we informatie en in sommige gevallen financiële ondersteuning. Onze werkgroep wordt tevens financieel ondersteund door de Stichting Het Nut in Buitenpost. We denken dat het iets extra's heeft om een avondje uit te gaan in het eigen dorp. Dat is niet alleen gezellig, het is naar verhouding ook goedkoop!

Programma seizoen 2001-2002

intermezzo zang en muziek	de Kruidhof - 4 november 2001
klassiek pianorecital door de roemeen Remus Manoleanu	de Kruidhof - 23 november 2001
tentoonstelling Gerrit Postma	Gemeentehuis - december-januari 2001-2002
Noordsterren toneelvoorstelling	de Kruidhof - februari 2002
theater te water	datum is nog niet bekend (nog in onderhandeling)

Het Behouden Huis

Dorpsbelang vs. Gemeentebelang

Een aantal weken geleden las ik één van onze huis-aan-huis bladen dat onze burgemeester, de heer Schmidt, graag zou zien dat wij als inwoners van Achtkarspelen wat meer naar het gemeentebelang zouden moeten zien en wat minder naar het Dorpsbelang. Als de heer Schmidt hiermee bedoeld heeft dat niet ieder dorp over dezelfde voorzieningen kan beschikken dan kan ik een heel eind met hem meegaan omdat het instandhouden hiervan op den duur onbetaalbaar wordt. Wel vind ik dat ieder dorp haar eigenheid, waardoor ze zich vaak van andere dorpen onderscheidt, moet kunnen behouden. Daarom is een vereniging van dorpsbelang, die tracht de leefbaarheid in het dorp te bevorderen onmisbaar. De heer Schmidt kennende heeft hij een

signaal willen afgeven niet te eng te denken. Wellicht is hier een kans gegeven om de Federatie van Gemeentebelangen een echte gesprekspartner van de gemeente te laten worden over, inderdaad, gemeentebelangen. Wellicht was zijn opmerking ook een hint aan de raadsleden omdat 2002 met rasse schreden nadert en de dames en heren raadsleden precies weten waar ze de meeste stemmen vandaan halen. Het zou schitterend zijn wanneer wij als inwoners van Achtkarspelen straks op grond van reële en haalbare programma's keuzes kunnen maken.

Jolle Kronenburg, voorzitter Plaatselijk Belang

(advertentie)

PBB

GROOT IN VERKLEINEN

OBMtec
ONS BELANG MECHANISATIE B.V.

Morbark model 2050

Zoekt u een houtversnipperaar van formaat en wilt u versnipperen met de grootsten van de wereld? Versnipper dan met een Morbark versnipperaar. Te beginnen met de model 2050 versnipperd u al tot een diameter van 12,5 cm!!

De OBM Pro stobbenfreesen serie is sinds kort uitgebreid met de Pro 100 Hydro. Deze stobbenfrees is bedoeld voor montage aan de giek van een kraan. Dit biedt grote voordelen met betrekking tot bereikbaarheid van de te frezen stobben. Maar ook leveren wij stobbenfreesen voor montage in de driepunt van uw tractor!!

Pro 100 Hydro
Stobbenfrees

Stichting Sociaal Cultureel Werk Buitenpost "It Koartling"

Schoolstraat 31, 9285 NE Buitenpost Telefoonnummer: 0511 541214

Beheer: Arjen Heidbuurt

Jongerenwerker: Koen van der Linden

Cursuswerk: Lidy Plantenga 0511 543189

Jongerenwerk: Nynke Gerritsen 0511 541323

Kinderwerk: Ylse Veenstra 0511 542271

Het nieuwe cursusprogramma seizoen 2001-2002

Cursus	Start	Cursusdag - tijdstip	aantal lessen	Kosten	Aanmelding bij:
Engels (conversatie)	24 september	maandag 19.30 - 21.30 uur	10 lessen	f 90,-	J. Kronenburg tel.: 0511 542024
Quilten (groep 1)	18 september	dinsdag 9.00 - 11.00 uur	6 lessen / 1x per maand	f 60,-	Sj. van Lune tel.: 0511 541430
Quilten (groep 2)	25 september	dinsdag 9.00 - 11.00 uur	6 lessen / 1x per maand	f 60,-	Sj. van Lune tel.: 0511 541430
Tekenen en schilderen	2 oktober	dinsdag 13.30 - 15.30 uur	10 lessen	f 135,-	P. Veenstra tel.: 0511 542271
Tekenen/schilderen/aquarelleren	25 september	dinsdag 19.30 - 21.30 uur	10 lessen	f 135,-	P. Veenstra tel.: 0511 542271
Tiffany	25 september	dinsdag 19.30 - 21.30 uur	5 lessen / 1 x per 14 dagen	f 220,-	E. Kramer tel.: 0511 543242
Luisteren naar muziek	2 oktober	dinsdag 9.00 - 11.00 uur	10 lessen / 1 x per 14 dagen	f 85,-	J. Kronenburg tel.: 0511 542024
Luisteren naar muziek (vervolg)	3 oktober	woensdag 14.00 - 16.00 uur	10 lessen / 1 x per 14 dagen	f 85,-	J. Kronenburg tel.: 0511 542024
Edelsmeden (beginners)	27 september	woensdag 19.30 - 21.30 uur	8 lessen	f 180,- (incl. mat.)	J. Kronenburg tel.: 0511 542024
Edelsmeden	27 september	woensdag 19.30 - 21.30 uur	8 lessen	f 180,- (incl. mat.)	J. Kronenburg tel.: 0511 542024
Poppenmaken	4 oktober	donderdag 9.00 - 11.00 uur	6 lessen	f 150,- (incl. mat.)	Sj. van Lune tel.: 0511 541430
Bloemschikken	27 september	donderdag 20.00 - 22.00 uur	6 lessen	f 75,-	E. Kramer tel.: 0511 543242
Fries (B-Cursus)	in overleg	donderdag 19.30 - 21.30 uur	20 lessen		G. Vreeling
Kortlopende cursussen					
Kip en/of haan van beton	8 oktober	maandag 19.30 - 21.30 uur	1 les	f 8,50 (excl. mat)	Sj. van Lune tel.: 0511 541430
Kaarten maken	12 november	maandag 19.30 - 21.30 uur	1 les	f 10,-	Sj. van Lune tel.: 0511 541430
Bloemschikken (workshop)	informatie volgt nog				

Zaterdag 8 september: Cursusmarkt en Open Huis

Na enkele maanden van zomerrust begint het echte werk in 'it Koartling' weer vanaf begin september. De lucht van boenzeepe en verf hangt in de hal van ons gebouw, een teken dat de gasten weer van harte welkom zijn. Bij het begin van het nieuwe seizoen is al jaren de cursusmarkt een bekend startpunt. Dit jaar is geen uitzondering, en ditmaal doet ook het kinderwerk mee in de Koartling-pre-

sentatie. Voor het nieuwe seizoen ligt er weer een veelzijdig cursuspakket in de aanbieding zoals u hierboven kunt zien. De werkgroep bestaande uit Elly Kramer, Jet Kronenburg, Sjoukje van Lune, Lydie Plantenga en Pytsje Veenstra probeert elk jaar opnieuw een creatief en gevarieerd cursusaanbod van de grond te krijgen. Op de cursusmarkt van 8 september is er voor de geïnteresseerde de gelegenheid

kennis te maken met de cursusleiding en de begeleiders van 'it Koartling'. Vanaf half twee tot half vijf kan men onder het genot van een kopje koffie op zijn gemak even rondkijken in de leslokalen. Tegelijkertijd kan men even proeven van de inhoud van de cursussen, vragen stellen aan cursusleiders en praktische informatie inwinnen. Voor driestere mensen is dit vaak het moment om zich

gelijk ook maar aan te melden als cursist. Een bezoek aan de cursusmarkt is overigens volledig vrijblijvend.

Voor het eerst doet ook de werkgroep Kinderwerk mee aan dit jaarlijkse gebeuren waardoor er nu wel gesproken mag worden van een Open Huis in 'it Koartling'. Verschillende activiteiten zullen de jongere garde de kans geven rond te kijken

in het activiteitenprogramma voor de jeugd van 4 - 12 jaar. Mee-spelen in een toneelstukje van de toneelclub, meekoken met de kinderkookclub en meeknutselen met de woensdagmiddagclub is vrijblijvend mogelijk. Daarnaast zijn er verschillende spelletjes en andere activiteiten te doen.

Dus welkom op zaterdag 8 september van half twee tot half vijf!

28 september: Himmeldeï 2001

Vanwege de M.K.Z.-crisis kon de Himmeldeï eerder dit jaar niet doorgaan. Besloten is om deze dag nu plaats te laten vinden in de herfst. De Himmeldeï zal nu in de hele gemeente Achtkarspelen op vrijdag 28 september plaats-

vinden. Verdere informatie volgt nog. Voor vragen kunt u contact opnemen met Jan de Boer, telefoon 0512-342571, van de Natuur- en Milieuvereniging Achtkarspelen.

De paden op,
de lanen in...

door Mr. B. Rein

In deze speurpuzzel, waarin alle woorden één afbuiging maken, zitten alle paden en lanen in Buitenpost verstopt. De vijftiende is te maken van de overblijvende letters.

T	W	S	J	U	L	I	A	N	A	L	A	N	A
R	A	N	E	D	A	P	A	G	N	P	A	C	A
O	D	A	R	N	P	A	D	N	I	A	N	O	L
E	D	A	I	R	F	R	A	A	T	R	D	N	D
L	E	L	N	E	E	U	P	A	L	K	A	C	R
S	P	N	G	K	L	E	S	L	E	L	P	O	A
T	A	E	A	P	A	D	N	A	J	A	E	U	H
R	A	K	L	A	A	N	E	G	N	A	K	R	N
A	D	R	K	B	O	E	L	N	K	E	R	S	R
L	B	E	E	J	E	L	T	I	N	A	A	L	E
A	A	N	U	R	I	N	G	S	L	A	A	N	B

De oplossing van het juninummer:
van uitstel komt afstel

Feestweekcommissie is uiterst tevreden

Wat vond u van onze feestweek?

Als deze krant verschijnt ligt de Buitenposter feestweek al weer een paar weken achter ons. Toch is het goed nog even terug te blikken. Immers: dit najaar stond de feestweek 2001 op losse schroeven. Er zou te weinig animo voor zijn; Buitenpost had blijkbaar niet zoveel behoefte meer aan een feestweek. Een met nieuwe mensen versterkte feestweekcommissie besloot nog een keer de schouders eronder te zetten. Met succes, vindt ze zelf: de tienkop-pige commissie is erg tevreden over het verloop van de week. In september gaat ze de festiviteiten evalueren. De commissieleden zijn dan ook erg benieuwd naar uw mening over de feestweek.

Geef uw mening!

Wat vond u van de feestweek? Welke activiteiten zijn zeker voor herhaling vatbaar en welke niet? Laat het ons weten! Vul deze bon in en stuur deze voor 10 september naar Postbus 30, 9285 ZV Buitenpost. U kunt de bon ook in de kopijbus bij De Boekelier (rechts van de postkantoorbalie) deponeren.

naam:
adres:

Vul de vragen zo volledig mogelijk in. Schrijf eventueel door op een apart vel. Immers: hoe meer informatie de feestweekcommissie kan krijgen, des te beter. U mag uw naam en adres vermelden, maar dit hoeft niet.

* De feestweek valt altijd in de bouwvak. Is dat een verstandige keus?

Ja / nee want

* Moet de feestweek altijd gekoppeld zijn aan het Concours Hippique (1e woensdag in augustus) of mogen de festiviteiten in een andere periode worden gehouden?

* Is er voor elke Buitenposter genoeg te beleven tijdens de feestweek, of mist u nog wat in het programma?

Ja / nee, want

* Hoe vond u van de lichtroute?

* Wat vindt u van de nieuwe locatie voor het afsluitende vuurwerk (ijsbaanterrein)?

* Wat vond u van de activiteiten in de tent?

- Teake van der Meer en Griet Wiersma (maandags)/- Dennis Franke (dinsdags)/ - Drive in show 538 (woensdags)

* Wat is uw totaaloordeel over de feestweek?

* Andere opmerkingen (negatief óf positief!):

Na vierenhalve maand is Fai weer thuis

De 19-jarige Esther Terpstra ('Fai') verbleef vierenhalve maand in Thailand, waar ze meewerkte aan een project van de stichting ASF. Via de e-mail hield ze ons regelmatig op de hoogte. Weer thuis doet ze nog een keer verslag.

Zaterdag 4 augustus om half tien 's morgens zette ik mijn voeten weer op Nederlandse bodem. Mijn avontuur was afgelopen. Het begon op 19 maart 2001. Het begin van een tijd die me mijn hele leven bij zal blijven.

In het diepe

Het project bestond uit het Engels lesgeven. Op de middelbare school had ik drie vaste klassen met leerlingen van 12 of 13 jaar oud. Een klas bestaat uit 150 leerlingen, maar de klaslokalen zijn even groot als hier in Nederland. Op de basisschool wist ik nooit wie of wat ik moest lesgeven. Dat werd me vijf minuten voor de les begon verteld. Ik deed de twee laatste klassen van de basisschool. Alleen bij klas 5 kreeg ik hulp van een leraar, omdat zij net begonnen met Engels. 10 mei begon het nieuwe schooljaar. Tot die tijd had ik vakantie. De tweede week van mijn verblijf in Thailand heb ik vier dagen een paar leraren Engelse les gegeven. Aan het begin van april had ik een oriëntatiekamp samen met andere AFS'ers uit Europa die hetzelfde programma volgden. Dit kamp was zeven dagen, net wat te lang. Tenslotte kom je voor het leven met Thaise mensen en niet met een groep buitenlanders. De maand april vloog voorbij. Na het oriëntatiekamp volgde het Son Kran festival en een tiendaags kamp voor de kinderen in het militaire kamp waar ik heb gewoond. Daarover heb ik jullie al verteld in mijn e-mails. Begin mei ben ik weer naar school gegaan. Met de leraren zijn we twee dagen naar het strand geweest. De plaats waar we waren stond bekend om zijn transseksuelenshow. Een fantastische show. Je ziet het niet. Dit is een van de dingen waar Thailand erg goed in schijnt te zijn. In Bangkok kom je verscheidene transseksuelen tegen op straat. Ze zijn meestal mooier dan de Thaise vrouwen.

Verschrikkelijke eerste schoolweken

De eerste weken op school waren verschrikkelijk. Ik werd alleen voor een klas met vijftig leerlingen gezet. Zij spreken geen Engels en ik geen Thais. Ik had nog nooit lesgegeven en wist niet hoe ik het aan moest pakken. Na de eerste les op de middelbare school heb ik gepraat met een andere lerares. Ze heeft me wat advies gegeven. Langzamerhand ging het steeds beter. De laatste weken kreeg ik er veel plezier in. Ik werd wat losser en kreeg handigheid in het lesgeven. Nadien had ik het gevoel dat de periode te kort is geweest. Ik heb lesgegeven door middel van spellen en liedjes. Op de middelbare school ging het ontzettend goed. Ze begrepen mij als ik iets uitlegde en deden wat ik van ze vroeg. Aan het begin van mijn les durfden ze niet te zingen, maar na een tijdje kreeg ik ze zover. Thaise kinderen worden erg beschermd opgevoed. Ze mogen tot hun achttiende niet alleen van huis. Zelfs niet door de stad fietsen. Als de ouders kwaad op ze zijn is het niet mogelijk als kind zijnde iets terug te zeggen. Hierdoor komen ze erg verlegen over en durven ze in de lessen meestal niets te vragen als ze problemen hebben. Doordat ik met ze gezongen heb moeten ze hun mond wel opendoen. En na een

paar lessen vroegen ze mij dingen. Meestal over Nederland of Thailand. Op de basisschool was het een ander verhaal. Ze waren te jong. Na de les was het prima, dan kon je met gebaren wel met ze communiceren. Maar in de les zeiden ze altijd dat ze het begrepen en dan begrepen ze er niets van. De lessen op de basisschool waren te lang: een heel uur. Op de middelbare school is dat 50 minuten. Op de basisschool zaten de leraren van verschillende vakken in dezelfde gang waar de klassen waren. Elk uur kregen de leerlingen een ander leraar. De leerlingen bleven in hetzelfde lokaal, ook om te eten. Ik at twee keer op een dag warm, meestal rijst met vlees. Heerlijk eten, vooral bij mijn gastgezin. Ik had altijd het gevoel dat ik veel at. Zij schepten een keer op, ik meestal twee of drie keer. In mijn gastgezin werd gekookt door de babysitter. Mijn gastvader was vaak van huis en mijn gastmoeder had een drukke baan als een soort advocaat van de bank. Ze ging bij klanten langs die niet betaalden. Deze baan verdiende goed. Ik woonde bij een rijk gezin. Ze hadden twee auto's en een groot huis met drie slaapkamers en drie badkamers. Douchen is belangrijk voor Thaise mensen. Elke dag twee keer. Met koud water - ze hebben geen warm water. In de badkamer stond een grote ton met water en met een klein bakje schep je het water vanuit de ton over je lichaam. Washandjes hadden ze niet. Aan het koude water ben ik nooit gewend. Ze deden alles met koud water, ook afwassen en de was.

Nevenklussen: massage en Nederlands

Dinsdagsmiddags kreeg ik twee uren massageles in het ziekenhuis. Thaise massage doe je vooral met de duimen. Leuk om te leren, maar niet het lekkerste om te geven: veel pijn in de duimen. In de tweede helft van mijn verblijf heb ik een leerling Nederlandse les gegeven. Haar moeder woont nu twee jaar in Nederland en zij gaat volgend jaar bij haar moeder wonen. Ben je in Thailand kun je nog iets met je eigen taal doen ook. Ik heb haar moeder in de laatste week ontmoet. Ze was in Thailand op vakantie. Ze kan vrij goed Nederlands spreken. Aan het begin van juli heb ik een tiendaagse meditatiecursus gedaan. Dat was het mooiste van mijn verblijf hier. Ik heb er veel van geleerd. Al die dagen mag je niet praten of schrijven. Zes uren op een dag ben je aan het mediteren. Je leert veel over het Boeddhisme door middel van de 'damma talks', gegeven door Thaise monniken en nonnen. Het was een internationale cursus. Alles was in het Engels. Er waren mensen uit het buitenland die hielpen als er problemen waren. Je sliep in een klein kamertje, op een betonnen verhoging en met een houten kussen. Vier uur 's ochtends uit bed en 's avonds negen uur er weer in. Twee keer op een dag eten,

één dag zelfs alleen ontbijt. Het eten was vegetarisch. Nooit geweten dat dit zo lekker kon zijn. Hoe minder je eet des te minder slaap je nodig hebt. Ik heb me niet moe of hongerig gevoeld. Door de meditatie heb ik veel over mezelf geleerd. En na die tien dagen zat ik beter in mijn vel. Dit is heel belangrijk voor me geweest.

Feestelijk afscheid

Na de meditatie volgden er nog tweeënhalve week van lesgeven. De laatste week kreeg ik van iedereen cadeaus. Een klas van de middelbare school heeft voor me gezongen en gedanst. Ik heb een afscheidsfeest gehad op school. Nu ik thuis ben mis ik ze wel. Later met mijn gastgezin heb ik ook een afscheidsfeest en een verjaardagsfeest gevierd. Ik ben 7 augustus jarig en mijn broertje 6 augustus. In een feest hebben we alles gevierd. Ik vond het zo mooi dat ze mijn verjaardag wilden vieren. 7 Augustus was ik alweer in Nederland en in Thailand vieren ze normaal gesproken geen verjaardagen. Ik heb een fantastische tijd gehad met mijn gastfamilie. We konden over hele gewone dingen praten. Ze lieten mij vrij. Ik kon alleen naar Bangkok toe en fietste veel door de stad. Met mijn kleine broertje heb ik veel gelachen. Hij is nu vier jaar. Hij is ontzettend dik en groot voor zijn leeftijd. Hij zat op de peuterschool, maar ging elke dag naar school, van 's morgens vroeg tot 's middags. Mijn gastfamilie wil contact houden met mij. Daar ben ik blij om. Zo geven ze mij het gevoel dat ze mij mogen. Ik heb een paar kleine problemen met ze gehad. Het cultuurverschil is groot en daar struikel je wel eens over. Ik vond het vervelend dat ze niet over gevoelens praten. Zo kon ik mijn gevoelens bij niemand kwijt. Ik heb geen moment spijt gehad van mijn reis naar Thailand. Door deze ervaring ben ik sterker in het leven komen te staan. Ik heb gezien hoe mensen aan de andere kant van de wereld leven. Ik heb lesgegeven, waardoor ik zelfverzekerder ben geworden. Mijn Engels is aanzienlijk verbeterd. Op een gegeven moment dacht ik in het Engels en als ik Nederlanders tegenkwam had ik moeite met Nederlands spreken.

Onherkenbaar voor familie

Op de dag van thuiskomst droeg ik een Thaise jurk, hoofddoek en een bril. Op Schiphol werd ik opgewacht door mijn gezin, mijn vriend, zijn moeder en een paar vrienden. Ik liep op mijn vader af, maar er was geen reactie van zijn kant. Dus liep ik gewoon door. Op een gegeven moment moest ik zo lachen, pas toen zag hij het. Het was een leuke binnenkomst. Niemand had gezien dat ik het was. Bij de rotonde in Buitenpost hing een spandoek met de tekst 'Na 4,5 maand een Thai is ze weer thuis onze Fai. In Thailand was ze beroemd en is ze vaak in De Binnenste Buitenpost genoemd'. Fai was mijn Thaise naam en op school

(foto: eigen foto)

"...ik had een project gekregen op twee scholen: een basis- en een middelbare school. Beide scholen hebben 2000 leerlingen. 's Morgens voor schooltijd staan alle middelbare scholieren op een grasveld voor de school. Het volkslied wordt gezongen, de vlag gehesen en er wordt samen gebeden. Op zo'n moment kun je zien hoeveel leerlingen in de school rondlopen..."

en in de stad kreeg ik veel aandacht van andere mensen. Dus vandaar beroemd. Thuis hing het tweede spandoek met de tekst 'Na veel gechat en ge-sms't is Esther weer terug in het vertrouwde nest. We misten 4,5 maand jouw vrolijke lach en hopen dat je hier weer volop genieten mag'. Het chatten en sms'en heeft me veel geholpen tijdens mijn verblijf in Thailand. Het huis en mijn kamer waren versierd met slingers en ballonnen. De hele buurt had de vlag uitgehangen. Een echte thuiskomst. Mijn ouders zijn geweldig. Toen ik Thailand was hebben ze twee pakketten naar me gestuurd met cadeaus voor mijn gastfamilie en mij. Ze hebben heel veel voor me gedaan. Ik heb ze

gemist, maar ik heb niet echt heimwee gehad. Ik wist dat ik 4 augustus terug zou komen. Met de mensen in Thailand is het anders. Je hebt iets met ze opgebouwd en nu verlaat je ze weer. En je weet niet wanneer je terugkomt. Ik heb ze allemaal beloofd dat ik terugkom. Thailand is heel speciaal voor me geworden. Nu ben ik weer thuis. De eerste dagen heb ik in een roes geleefd. Nu begint het langzaam terug te komen. Door dit stuk te schrijven kun je het wat meer afsluiten. Het leven hier gaat ook gewoon door. Ik was drie dagen na mijn terugkomst jarig. Van het een rol je in het ander. Nu is het voorbij en kan ik genieten van het thuiszijn. Van mijn gezin en vriend.

Een face-lift voor de speelplaatsen

De eerste voorbereidingen voor de herinrichting van de speelplaatsen begonnen in het voorjaar. De resultaten van het werk zijn nu in het oostelijk deel van Buitenpost te zien. De speelplekken aan de dr. Postmastraat, de Nyckle Haismastraat en de Barrage hebben een totaal vernieuwd aanzicht gekregen. De westelijke helft van het dorp wordt na de bouwvak onder handen genomen.

De eerste conclusie die getrokken kan worden is dat in grote lijnen de omwonenden best tevreden zijn met de aanpak. Alle wensen konden niet gerealiseerd worden maar dat wist men eigenlijk al vooraf. De inrichting van de plekken is eenvoudig, maar ruim en degelijk. Bovendien zijn ze voorzien van de onmisbare zitbankjes voor de ouders en een goed zichtbaar bord met een duidelijke (geen grote) boodschap. De basis van de speelplaatsen is een grote bak met houtspaanders: blessure-besparend en onderhoudsvriendelijk.

(foto: redactie)

De speelplek aan de dr. Postmastraat. Geleerde wipkippen, een speelhuisje en klimpalen geven een vrolijk aanzien (overigens is de caravan op de achtergrond geen onderdeel van het interieur).

De zelfwerkzaamheid van buurtverenigingen draagt ook bij in het succes van het project. De grote collectebus met lege flessenbonnen in de Super de Boer heeft f 300,- opgebracht. Flessenacties van buurtvereniging Haiwum en het Rondje hebben f 210,- en f 325,- opgeleverd. Andere buurten melden soortgelijke opbrengsten met andere acties. Buurtvereniging Parcours heeft een projectgroep in het leven geroepen en is, in overleg met de gemeente, afzonderlijk bezig. Een grondige aanpak van het middenveld is hun doel. Na de zomervakantie start ook het speelterreinentraject voor de middelbare-schooljeugd. Een basketbalpaal en een kooigoal bij het Pijlkruid staan ondermeer daarvoor in de planning. De volledige uitvoering van het speelplaatsenproject zal over de volgende 4 jaar plaatsvinden. Bijdragen van de plaatselijke bevolking kunnen het succes daarvan nog verder vergroten. Bijvoorbeeld door uw mening te geven op de volgende projectvergadering. Deze vindt plaats op donderdag 4 oktober om 20.00 uur in 'it Koartling'. Belangstellenden van harte welkom.

Programma 2000/2001 Bond van Plattelandsvrouwen

Onze vereniging "Vrouwen van Nu" afdeling Twijzel bestaat uit enthousiaste vrouwen die zich zowel aktueel als cultureel bezighouden met een breed scala aan activiteiten. Een ontmoetingscentrum voor vrouwen van deze tijd, waar men elkaar stimuleert en elk zich gewaardeerd en veilig voelt. Binnen onze vereniging hebben wij een verscheidenheid aan interessegroepjes zoals zang-

koor, breien etc. Ook sportievelingen kunnen hier hun hart ophalen met bijvoorbeeld fietsen en wandelen. Onze leden komen uit een gebied van circa 10 kilometer om Buitenpost heen. De bijeenkomsten worden gehouden op elke derde dinsdag van de maand; aanvang 19,45 uur in Dorpshuis 'de Bining' in Twijzel.

- 18 september: Start van het nieuwe seizoen in 'It Heechhout' te Kollum
10 oktober: Informatie-ochtend over het reilen en zeilen van de Bond
16 oktober: De heer Johan Veenstra uit Oldeberkoop vertelt mooie verhalen in het Stellingwerfs
7 november: Bijeenkomst van contactleden en commissieleden
20 november: De heer Wijnsma uit Surhuisterveen komt vertellen over het eten en bereiden van exotische vruchten
18 december: Doe-morgen - Kerststukjes maken. Kerstavond met een lopend buffet en optreden van het eigen koor
15 januari: Lezing door mevrouw Betzema-Nicolay uit Leeuwarden over het eten, drinken, de was en geboorterituelen uit vroeger tijden
13 februari: Koffiemorgen. De heer Glas uit Buitenpost zal uitleg geven over 'It Stip' (zorg, wonen en welzijn)
19 februari: Jaarvergadering. De heer Molema uit Burgum houdt een lezing: "op de fiets naar Santiago de Compostella"
19 maart: Gezamenlijke avond met de NVVH afdeling Buitenpost. Optreden van 'het Zelfverzonnen Cabaret' uit Noord-Holland
27 maart: Doe-morgen: Paasstuk maken
16 april: Mevrouw de Groot-van der Meulen uit Delfzijl vertelt over: Van onderbroek tot tangaslip

Wilt u meer weten over onze vereniging, loop dan vrijblijvend eens binnen of bel 0512 332239 van S. Douma-Bos of 0511 541214 van H. Feitsma-Zwanenburg.

Opening en Open Huis op 20 augustus Raderwerk

Woensdag 29 augustus is het feest aan de Edisonstraat op het industrieterrein. Kringloopbedrijf Raderwerk wordt dan officieel geopend en geeft dan de gelegenheid aan alle inwoners van de gemeente Achtkarpspelen om met haar kennis te maken.

Vanaf half twee tot vijf uur zijn er verschillende activiteiten georganiseerd. Zo is er voor kinderen onder andere een balenbak, een springkussen, een ballonnenwedstrijd en een marmottenwedstrijd. Verder is er een waarzegster, zijn er clowns, een wedstrijd bandenwisselen, spijkerslaan en dergelijke. Ook zijn er kraampjes met tweede hands spullen en kraampjes waar de producten die op Raderwerk gemaakt zijn worden verkocht.

MAAS-successen aan einde seizoen

MAAS heeft haar seizoen succesvol afgesloten. De laatste twee wedstrijden werden op 9 juni gehouden in Sneek (Friese kampioenschappen) en in Harkema (finales Friese kampioenschappen op Wedstrijd Doe Dag niveau, 8-10 jaar). Voor Acro waren Anja Kuperus en Lisa Mulder geplaatst voor de Friese Kampioenschappen. De dames hebben in Sneek laten zien dat ze nog beter konden dan in Veenwouden. Ze gingen naar huis met een score van 7.457, maar wat nog belangrijkers was: ze hadden daarmee ook een aantal koppels verslagen die in Veenwouden beter waren. In Harkema mochten er tien meisjes voor MAAS meedoen: Hester Douma, Tracey de Boer, Christine Slagman, Tjitske Stelpstra, Jacqueline Dam, Rianne Faber, Karin Rinsema, Wieke Ristimaki, Jannemiek Douma en Janny Hoekstra. Laatstgenoemde drie behaalden een bronzen medaille.

Op de foto staan alle prijswinnaars van dit seizoen, met uitzondering van de springgroep (als Fries kampioen).

Expositie Trees van Vliet-Botta in het gemeentehuis

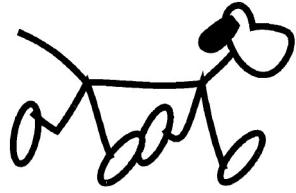
Tot en met 31 augustus is in de hal en leeszaal van het gemeentehuis werk te bezichtigen van Trees van Vliet-Botta. De expositie bestaat uit een serie aquarellen met als thema 'bloemen'. Ook kunt u kennismaken met de kunstenaar op 23 augustus van 15.00 tot 17.00 uur en geeft zij een demonstratie aquarelleren.

Zeg 't maar...

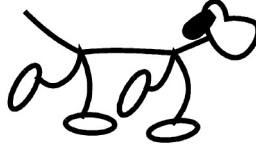
Heeft u een mening over zaken die (ook) in Buitenpost spelen, zet hem op papier en u kunt hem kwijt in deze rubriek. Wilt u reageren op ingezonden stukken, dan is dat hier net zo hartelijke welkom!

Hondenhoopjes

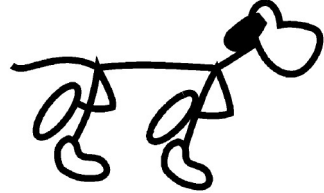
Hondenpoep, een kwetsbaar onderwerp voor de hondenliefhebber. Grote hopen, kleine hoopjes, je vindt ze op bijna elk groen plekje in Buitenpost. En daar was dan eindelijk de uitkomst: 'het poepverbod'. Zelf heb ik een hond, en laat hem dagelijks uit. Ik geniet dan zelf even van de buitenlucht, terwijl de hond zijn hoopjes achterlaat (even opletten waar de wind vandaan komt, dus).

Nou ik vind het zelf ook niet altijd even prettig al die poep. Vooral als je een lekker tochtje maakt om het dorp en je fietst of loopt langs de vijfpartijen. Links en rechts zie je hopen van die dikke natte plakken liggen, waarin de maaltijd nog te onderscheiden valt. Je hoeft maar even een stukje van het fietspad af te wijken in het gras of je hebt zo'n plakkaat onder je schoenen hangen. Thuis sta je dan op je kop met een knijper op je neus, en een gezicht als een oorworm om alle poep uit de groeven van je zool te peuteren. Dus toen het poepverbod door de gemeente werd aangekondigd, en dus alle hondenbezitters "verplicht" werden om hun eigen hondenhoopjes op te ruimen, heb ik vol goede moed een poepschepje gekocht. Ik zou het goede voorbeeld wel even geven en hoopte daarmee ook meer hondenbezitters aan te steken. Ik zag het al helemaal voor me dat ik dagelijks mensen zou passeren met poepschepjes in allerlei soorten maten en kleuren.

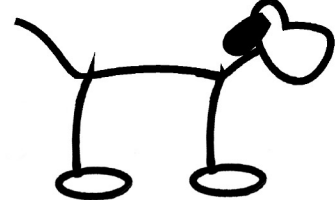
Naast het idee om maar eens het goede voorbeeld te geven, was ik bovendien ook geneigd mij schuldig te voelen als een politieauto zou passeren terwijl mijn hond net aan het poepen was. Bovendien werd er gedreigd met een flinke boete als je meermalen betrappt zou worden. Nou, daarom alleen al zou je een poepschepje aanschaffen nietwaar? In gedachten zag ik me al door de politie afgevoerd worden met hond en al in de politieauto richting politiebureau, alsof je een vreselijke misdaad hebt begaan. Alleen al bij het idee krijg ik een rood hoofd als mijn hond er voor gaat zitten. Maar afijn daar liep ik dan, trots zwaaiend met mijn schepje, als

ik een bekende tegenkwam. Eerst ging het allemaal nog keurig, al viel dat scheppen nog tegen. Soms heb je de ene helft op je schep en de andere helft smurrie glijdt steeds weer van je schep af, je staat dan voor 't volk en vaderland voor je gevoel iets nuttigs te doen en tegelijkertijd vraag je je af of de mensen je wel voor vol aanzien. Met zo'n zakje lopen, vond ik maar niks want ik heb tenslotte maar twee handen vrij, één voor de hond en één voor het schepje. En om nu zo'n weke drol in mijn binnenzak te steken, nee, dat gaat mij nou ook weer wat te ver. Dus besloot ik het hoopje poep

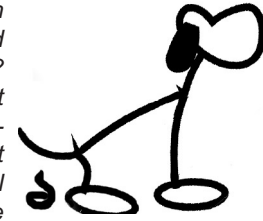
maar in het afvalputje langs het trottoir te laten glijden. Zo had niemand er last van. Nadat ik al heel wat weekjes met mijn poepschepje had rondgelopen, wat toch behoorlijk op zou moeten vallen, zag ik tot mijn verbazing nog steeds maar zelden iemand die mijn goede voorbeeld had overgenomen. Slechts een enkeling passeerde mij en dan groetten we enthousiast met ons poepschepjes trots in de hand.

Toen de regenperiode kwam, begon het allemaal mis te gaan. Daar stond je dan in de stromende regen, een regenpak is verplicht; immers je hebt maar twee paar handen, eentje voor de hond en eentje voor het poepschepje, dus voor een paraplu kom je net een hand te kort. Je hebt inmiddels enige ervaring met het schepje, maar als het regent en de hond nogal week schijt, de grond week is en je zelf week van de regen bent, dan sta je toch ondanks de reeds opgedane ervaring vaak hopeloos te prutsen. Een paar jonge voorbijgangers die naar hun voorhoofd wijzen en lachend verder gaan: knap dom voel je je op zo'n moment. En door al die afleiding heb je niet door dat je je schepje scheef houdt en dat nu je laarzen vol zitten. Tot overmaat van ramp heeft de aangelijnde hond zich ondertussen drie keer om een boom gedraaid. Op zo'n moment begin je je af te vragen waar je nou mee bezig bent.

Nou toen heb ik mijn poepschepje tijdelijk even in de container gegooid. Ook kon ik mij niet voorstellen dat er nu in deze natte periode iemand in het gras zou lopen, dus ook niemand in mijn hondenhoopje zou gaan staan. Bovendien, omdat bijna niemand zich iets van het "poepverbod" aantrok, kon ook ik de moed niet meer opbrengen om een nieuwe schepperperiode te beginnen. Ik vond een kleine grasstrook in Buitenpost waar niemand last had van mijn hond zijn hondenhoopje.

Een rood hoofd als er een politieauto voorbij rijdt, krijg ik ook al niet meer, want de laatste tijd zie ik echt niemand meer met een poepschepje. Toch ben ik het ermee eens dat het vreselijk vies is, al die hoopjes, en vooral als je geen hondenliefhebber bent, kan ik me voorstellen dat het je extra stoort. Toch zullen we er nog eens iets op uit moeten vinden! Een hondentoilet in de tuin? Hondenpampers? Een soort hondenvoer ontwikkelen waardoor de ontlasting verpakt naar buiten komt? Een hondenveld waar iemand alles machinaal opruimt? Of gewoon állemáál met een schepje even opruimen. Als iedereen dat gaat doen, dit komende jaar, zal ik zeker mijn poepschepje weer oppakken.

Een hondenliefhebber
(naam bekend bij de redactie)

Een beeld van de werkzaamheden aan de uitbreiding van het industrieterrein, kort voor de zomervakantie gefotografeerd door Harrie Slagter.